850/10

Den 25. august 2010 blev i sag nr. 77.488:

xxxxxx xxxx xxxx
xxxxxxxx xxxxxxxxx xxxx xxxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i TrygVesta Forsikring A/S, klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt efter indbrud på forsikringsstedet.

Selskabet har opgjort erstatningen til 14.000 kr. før fradrag af selvrisiko. Selskabet har afvist at udbetale yderligere erstatning med henvisning til manglende dokumentation.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 17/12 2009, fremgår:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Undertegnede har under hospitalsindlæggelse været udsat for indbrudstyveri ved voldeligt opbrud, 2 omgange med politianmeldelse til følge. Sagen har stået på over længere tid da jeg har været på hospitalet adskillige gange.
Som det fremgår af opgørelseslisten er der ting, som er erhvervet for over 50 år siden, der er ting som er købt i Afrika, der er gaver som man just heller ikke får kvitteringer for.
Jeg har rejst en del, og har boet i udlandet med mellemrum. 'Ak ja, - de kvitteringer'.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Som det fremgår af medfølgende opgørelsesliste beløber mit krav sig til 218.000 kr. Ifølge taksator … samt …, Kvalitetsafdelingen er beløbet sat til 11.710,00 kr.
Dette udspil fra forsikringens side synes jeg ikke er rimeligt?"

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 8/2 2010 til nævnet anført:

"Den 12. september 2008 kontaktede politiet os, idet der var brug for afdækning hos vores kunde efter indbrud. Kunden var ikke hjemme, da han i perioden var indlagt på hospitalet.

2. 77.488

Efter aftale med kundens familie fremsendte vi den 15. september 2008 en skadeanmeldelse, som vi bad vores kunde om at udfylde og samtidig vedlægge dokumentation for erstatningskravet.

Vi rekvirerede afdækning og modtog efterfølgende en regning fra SSG på 2.886,78 kr., som vi betalte.

Vi hørte imidlertid intet fra vores kunde, hvorfor vi den 19. marts 2009 fremsendte et nyt brev til ham.

Samme dag kontaktede kunden os og oplyste, at han lige var kommet hjem fra hospitalet. Det blev aftalt, at han skulle sende anmeldelsen ind, når han fik det lidt bedre.

Den 4. juni 2009 modtog vi anmeldelse med opgørelsesliste, regning for udbedring af skade på chatol samt regning for Konica digitalfotoapparat. Erstatningskravet beløb sig til 218.000 kr. Der var ikke fremsendt yderligere dokumentation til brug for sagen. Skadeanmeldelse vedlægges.

Vi sendte herefter sagen til vores løsøretaksator til nærmere undersøgelse og opgørelse.

Den 11. juni 2009 aftalte taksator med vores kunde, at vores kunde skulle indsende dokumentation for det stjålne i form af kvitteringer, certifikater, vurderinger, fotos eller lignende, således at vi kunne gøre sagen op.

Den 17. august 2009 erindrede vi vores kunde om, at vi fortsat ikke havde hørt fra ham.

J., som er en god bekendt af vores kunde skrev herefter tilbage til vores taksator den 21. september 2009. Af brevet fremgik, at vores kunde ikke kunne fremkomme med dokumentation for de stjålne genstande, da der var tale om genstande, der var handlet for en del år tilbage.

J. oplyste endvidere, at flere af genstandene tidligere var blevet vurderet af auktionshuset Lauritz.com, men de var dog ikke i besiddelse af vurderinger fra auktionshuset.

Vores taksator talte herefter med J. den 6. oktober 2009, hvor han fastholdt, at vi var nødt til at have dokumentation for det stillede krav, hvilket også blev fremsendt til vores kunde pr. brev af samme dato.

11. oktober 2009 vendte J. tilbage til sagen på vores kundes vegne, hvor han igen gjorde opmærksom på, at det var umuligt at fremkomme med nogen form for dokumentation, da det var mange år siden, at effekterne var erhvervet, ligesom der var tale om gaver.

J. opfordrede os til at fremkomme med et økonomisk udspil i sagen.

Taksator udfærdigede herefter en erstatningsopgørelse den 28. oktober 2009 på i alt 14.000 kr., hvorfra skal fratrækkes kundens selvrisiko. Samtidig gjorde taksator opmærksom på, at såfremt yderligere dokumentation blev fremsendt, ville vi genoptage sagen.

Efterfølgende kontaktede J. Kvalitetsafdelingen. Efter en fornyet gennemgang af sagen og de foreliggende bilag, fastholdt vi den foreliggende opgørelse i brev af 20. november 2009, da der ikke forelå nogen dokumentation for kravet på de 218.000 kr. i form af fotos, kvitteringer, ægthedsbeviser eller andet.

Vi opfordrede vores kunde og J. til evt. at kontakte auktionshuset Lauritz.com for at undersøge, om firmaet evt. lå inde med tidligere vurderinger af det stjålne, som kunne bruges i sagen.

Vi har herefter ikke hørt fra vores kunde eller J., førend ankenævnsklagen modtages.

I henhold til forsikringsbetingelserne afsnit 7, stk. 7.6 fremgår det, at for at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.

På det foreliggende grundlag mener vi ikke, at vores kunde på nogen måde har sandsynliggjort størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Ved en gennemgang af sagen må vi konstatere, at der hverken foreligger dokumentation for, at vores kunde har haft de pågældende genstande, og at prisen på genstandene er som anført af vores kunde.

Der er bl.a. tale om et Rolex ur, værdifastsat af vores kunde til 80.700 kr. Ifølge den indsendte opgørelse, er uret er købt i 1998 for 57.600 kr.

Der foreligger ingen former for dokumentation for hverken urets ægthed og pris.

Der er tale om en genstand, der i stort omfang kopieres, og kravet til sandsynliggørelse af ægtheden skærpes herved, da det er vanskeligt for en ikke fagmand at skelne mellem et ægte Rolex ur og et kopiur. Vores kunde har på ingen måde sandsynliggjort, at der er tale om et ægte Rolexur, og vi har derfor fastsat en erstatning på 500 kr. for det 10 år gamle ur af ukendt herkomst.

Vi henviser i den forbindelse til byretsdom fra Retten i Nyborg BS 1-588/2002, der omhandler en lignende sag vedr. erstatning for et Rolexur, der ikke kunne dokumenteres som ægte. Dom vedlagt.

Konica digitalkameraet er den eneste genstand, som der er fremsendt kvittering på. Der er tale om et kamera købt i 2005 for 1.499 kr. Kameraet er i dag udgået af markedet. Vi har erstattet kameraet med 1.000 kr.

De øvrige genstande, 3 elfenbenselefanter, 2 rytterpistoler, guldkæde med diamanter og guldmønter fra Congo, 3 guldkæder og russisk ikon har vores kunde ingen dokumentation for, og der foreligger kun en meget sparsom beskrivelse af de forskellige genstande.

Vores taksator har i forbindelse med sagen på auktionshuset www.BruunRasmussen.dk og www.lauritz.com fundet forskellige priser på henholdsvis elfenbensfigurer, antikke pistoler og russiske ikoner og har herefter fastsat en skønsmæssig erstatning på i alt 14.000 kr. jfr. vores brev af 28. oktober 2009. Herfra er fratrukket kundens selvrisiko på 2.290 kr. Kopi af auktionssider vedlægges.

I forbindelse med ankenævnssagen ses der ikke at være fremkommet yderligere dokumentation i sagen hverken i form af fotos, vurderinger, kvitteringer o.s.v., hvorfor vi på det foreliggende grundlag må fastholde vores erstatningsfastsættelse i sagen. Vi er dog fortsat indforstået med at tage sagen op igen, hvis der fremkommer yderligere dokumentation i sagen.

Der henvises i øvrigt til ankenævnskendelse AK 74.726 vedr. en lignende sag, hvor dokumentation for kravets størrelse heller ikke fandtes."

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt.

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 7 fremgår bl.a.:

"**Stk. 7.6 Dokumentation**
For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.

Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen - i det omfang, man er i besiddelse heraf - indsender kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse eller fotos.

I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes, og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring.

Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at Tryg kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag finder nævnet, at det ikke kan kritiseres, at selskabet på det foreliggende grundlag har afvist at udbetale yderligere erstatning. Nævnet har i den forbindelse bemærket selskabets tilsagn om at ville tage sagen op igen, hvis klageren indsender ny dokumentation for det stjålne.

Dette er ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse ved en domstol ikke vil kunne begrunde et andet resultat.

Med det nævnte forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson